

MĚCHANICE Z CESTY.

Píše J. K. S.

Sen.

Onedlou jsem měl krásný sen. — Zdálo se mi, že naše trojice, jak ji tuto na obrázku vidíte, nabažičivě se toho hamižného světa, plného falše a podvodu, se chystá na onen lepší svět. Jelikož ale k nebeské bráně žádné vlaky dosud vypravovány nebyly, ani žádná Fordka se tam dosud nedostala a cesta pěšky by snad trvala plných tisíce roků a pak též i ta okolnost, že ani já, ani Franta Brčka, nejsme opatřeni pedály Lojzovými, rozhodnuto vzítí na to vzducholod.

Jan Pabján z Prahy, známý u slovo vzatý strojník, vzducholod postavil, opatřiv ji nejmodernějšími stroji, dosti prostornou a luhnou elektrickou. Loď postavena na rybnosti 500 mil za hodinu a tu jsme počítali, že do roka cestu tu můžeme vykonati. Zásoby pro takové zroudy, jako je Franta a Lojza, na celý rok, pěkně děkují, to už se něco spotřebuje. Několik pytlů mouky ze Zvončkových mlýnů z Wilber bylo objednáno. Kačny, kuřata a jiná masa nakoupna u Remese, Pomec, Pavlusa a Krémy, 100 beden Schlitz in brown bottles, 100 beden Old Age, 2 bedny 10-leté Clara Belle a vůbec vše, co na dalekou cestu třeba, uchlýstáno.

V neděli, dne 23. ledna, v 8 hodin ráno jsme seděli již v loď. — Lojza seděl u kormidla, já podle něho, Franta vzadu loupe brambory a připravuje Mulligan na první den. "No tak, hoši, všechno hotovo?" ptá se Lojza. "Pozor!" Znaménka elektrický knoflík a loď se vznáší vzduchu. Letíme přes Brown Park, John Lankas se právě dívá z okna a volá za námi: "Good by, hoši, pozdravujte tam kamarády a známé." Plakal, chodák! Za hodinu letíme přes Chicago a okolo jedennácti opuštěné naší drahou zemí, svobodnou Ameriku, letíme přes New York k Atlantickému oceánu.

Franta varí Mulligan a Lojza má žízeň na jednu, vezmu proto kormidlo do ruky já, by se Lojza napil. Když Lojza dopil, hodil prázdnou láhev do moře a tu zrovna v místě, kam láhev letí, vymskne se z vody veliký žralok, otevre hubu dokořán, jako by láhev chtěl chytit a ta jak by magnetem řízena byla, letí přímo do tlamy, však takovou prudkostí, že provrtá žraloku břich a letí až na duo mořské.

Mulligan byl znamenitý, Franta si dal na něm záležet. Po druhé hodině se blížíme ku evropským břehům, letíme přes zuboženou Belgii, vidíme všady spousty a sborněny po německých dělech, letí ne přes část Francie, vidíme jak Francouzů ženou útokem na německé posíle, všude samá spousta. Okolo třetí hodiny letíme přes Berlín a tu jsme si udělali z Berlínáků trochu švandy.

Vyhodili jsme zrovna na náměstí asi třicet láhví, naplněných vodou, a ty dopadaly na dlabku s takovým třeskotem, jako bychom samé bomby byli hodili. Jednoho generála, zlevičejho na nás, seklu jedna láhev na nos a ten mu tak pěkně ušmákl, že, když pan generál si chtěl řádně zakřít, jenom mohl zahubnout: "Das sind die verfluchten Franzosen."

Pálili za námi z houfů, střely však nás minuly asi tak na míli. A malé chvilí letíme přes oblohu Čechů a zlatou matičku Prahu. Hodili jsme jim dolu pozdravy od známých Čechů s vybičkou k vytrvalosti a letíme dále přes zničené ubohé Polsko k ruským hranicím. Zde vidíme ohromnou armádu ruskou, jak před sebou zene Němce a Rakousany, slovanskou trikolorou jsme jim dali na jevo, že jsme Češi. Křvali na nás, ukazovali nám vodky, že nám dají přípití, my však letěli dále k východu. Moskva, bývalé sídlo ruských carů, nám zůstala na převo, jen málo jsme ji zahlédli, přes Petrohrad jsme letěli již za řera, krásné město.

Franta tu chtěl zastavit na trochu té vodky. Lojza však nechtěl, měl strach asi, že Franta by po vodce dostal mruvi a že by nám pak mohl nějakou kometičku vyvést. Letíme přes Sibir, tu a tam vidíme malou vesničku, vyčnívající ze sněhu, a tu opět vidíme soba, zapraženo do saní běžící a závan s větrem. Letíme přes Vladivostok a Kamčatku a zdá se mi, že čím dál ovni letíme, tím více se

oddalujem naší zeměkouli, až nám úplně zmizí z očí.

Jsem nad mraky, slunce nám více nezapadá. Stále ho vidíme, čas se nám však jaksi krátil, hodiny se nám zdají jako minuty. Lojza zdá se mi, že každou minutu volá a Schlitz in brown bottles nebo Old Age a přece jsme si udělali na to míru, a sice: Každý z nás dostane denně 6 lahvi piva a tři kalíšky Clara Belle a to jen proto, by nám záloba vystačila. Franta vzadu připravuje kačny se zelím a knedlíky a zdá se, že si nachýbá víc ještě jak Lojza.

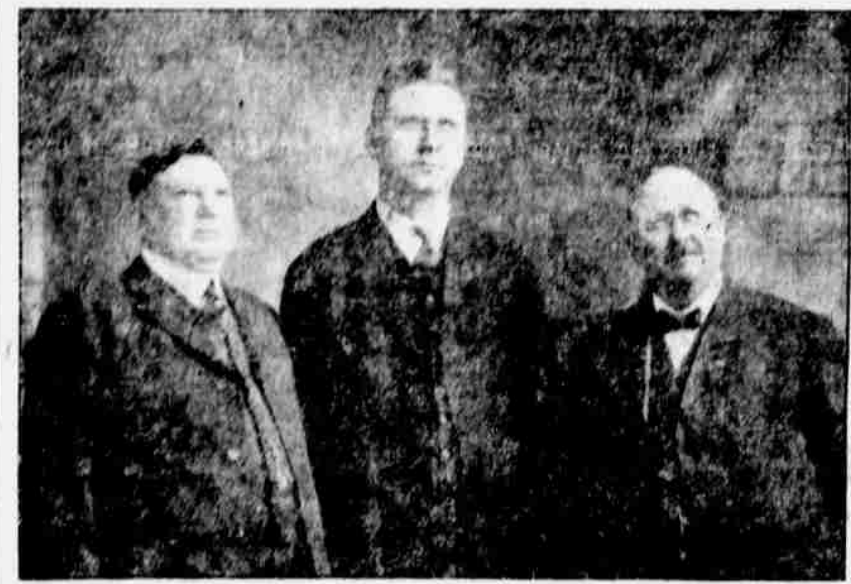
Počasi nad mraky není zrovna nehorší, jaksi zateměno chvilinko a tu a tam vidíme pod námi bouřku z mračen. Zdá se nám, že letíme pouze několik dní a Franta povídá: "Hoši, zásoby se nám tenčí, kačny a kuřata už jsou pryč, ještě je tu něco masa na Mulligan, mouky jen málo, brambory a zeli hnedle pryč, poslední bedka od Clara Belle už zvoní, Schlitz a Old Age skoro pryč."

Jen mlč, Franto, šňad už tam skoro budeme, ale těch 17 beden piva, co jsme měli nad míru, těmi jursi přilepsli, vid, ale nešť, byl jsi dobrým kuchařem, bez tebe by jsme byli cestou zbytni a zdá se mi, že pozorují od výhledu záru.

Letíme dál, zásoby jsou již nyní pryč a tu se před námi objeví az příliš oslnivě záře a je povídám: "Hoši, vyhráno, jsme u břehů!"

Trojice před nebeskou branou. Tak pojed, Franto, pojed, echo se hoří! Vychlízí celý ustrašen, máš snad nějaký léheh, že se hojíš vstoupití před sv. Petra? — Ne, nemám, nehojím se, ale jak to vypadá? — A nevíš, jaké je zámoun, hoši, oči pěkně vzduhu letí brane a strach pryč! Tluha na bránu.

Kdo roší pokoje u nebeské brány? ptá se sv. Petr. — Ti oslí obchodní cestující z Omaha, Neb. — A co, jsou tam prodáváči, s.

M. F. TETIVA (Old Age), L. P. KISELE (Schlitz), JOS. K. SINKULE (Edelweiss)

Petr táže se. Lojza prodával Schlitz in brown bottles, známý Old Age, a já Clara Belle a hečkové. Prodáváči jsou Mulligan, Jos. Sinkule, Sestřička jsme se sv. Petru. V Omaze u Van. Tesare a na jízdním stanici u Em. Tůscho a na Právní Vamičku. — Ano, sv. Petru, stáží jsme se oznamoz. Tedy vejďte!

Ty však, Franto, vím, proč je tak ustrašen, sáhl jsi své kamarády v tarokách. — Těže chleď jsi si ot, ale nemůžeš, chytit te vždy při tom, proto ti odpovím, pojed a zadržmi místo s námi. — Oh, jád velebně krásné jest v tom záru.

Kračíme pomalu od brány po mořném boulevardem, na obou stranách vidíme, že pěkně letí, brádky zdá se jako by byly postaveny ze samého křídářevého skla. První známý, kterého jsme potkali, byl Václav Hanbek z Katřina od Vrocs. Evdivíme se na Vaška a on zdá, jak se sem dostal? To máš tak, hoši, Vašek měl tu a tam nějaký ten chromek, ale takové nečistoty umšar a zde přehlednout. Byl poutevce srdce na pravém místě vzty a pak ta okolnost, že nemel zadruhi za hů, co by si s tím loh v peklo počli, kde jest jenom plá a škrtání zubů? — Bude vám dobrý spoc božíkou.

O kousek dál. — Jos, Kratky z South Side, jak ten se sem dostal? — Well, due byl vždy doleá duse-tarsky znal krát lépe, jak kdo jiny, byl puvyjm mštemem v nich a že muel ákvevné mšchal, tu smel přece potři ky hře. — On vám bude dobrým spocovníkem. — Jděme dál a tu vidíme nádherný krystalový palác a tabulku na něm: "Pro nájem!" — Co to má být sv. Petru, lážeme z. — Ten

to palác připraven byl pro vár známého "reformátora" Billy Dundays. Ten chlap už natropil omoho nesouží na světě. Poč falkongm předstíráním se vydával za Božího zástupce, klamal a blábol lidu, bez našeho svolení, že on jest tím pravým zástupcem Božího, lákal z nevědomého lidu krásné peníze, prodával tu svatou vodu, až z toho zblatnil značné a takové podvodní a peněžní žoky zde přece nemůžeme potřebovati.

Jděme dále a opět nádherný krystalový palác, s tím samým nápisem: "Pro nájem!" Zdá se, že zde máte značné krásných budov pro nájem? upozorňuji opět sv. Petra. — Ovšem, sv. Petru na to. Tento palác uchystán byl pro vám známého, někdy z boží milosti, zakonského visare Františka Josefa, jinak Franta Procházka též známého. I ten se nám zpronevořil. Nje jsme proti tomu neměli, že měl krásné zidovky rád, to jsou přec světské rozkoše, když ale český národ zradil, jeho svatá práva zadržal, národ, který mu záru byl věrný, koly jeho věrné vny nechal kacerovat bez nej-ucenšho jen provinčen, koly i ty krásnou českou re-enažil se vyhladiti a komepné, když prohlásil vrazedham vlnku státemu slovan-ckému národu srbským pouze jen ze msty a ziskochvilivosti oproti všemu Slovanstvu, tu míra horko-rti byla naplněna a osel — tam ukazuje sv. Petr, dolu. — do pekla.

Nedelo klepe — amšim vás na chvilí, hoši, opraviti — bavte se poměrně, odehází ku bránu. — Stupado zebra mé prohlánil. Čas nevyšší, ty uspal! — Nedelo klepe, ch a podřív se, kdo je venku u dveří. A zdá se nám, že se ti má-cha zdá, o nějakých zidovkách, že jsi mě lhal za nos. Což jsi jsem nějaký zidovka, by s tím

namahavé práce, velkých starostí, přece ale rolnický život jest blažený. — Pan Jan Škála, známý rolník od Ord, Nebr., a dávnolejtý přítel "Pokroku", přivezl do trhu south-omazského káru dobře vykmených volů, však se strženou cenou, jak s námi v úterý, 18. ledna, při návštěvě sdělil, nebyl valně spokojen, až dostal \$7.40 za sto liber. Pan Škála koupil ve zdejším trhu v měsíci září 20 kusů a platil za 100 liber \$6.50. Nydí když ale se vezne okružní dovozne, mimo jiné krmivo, 1,000 bušů kukurice po 65c buš a nepočítaje práci a starost, tedy vlastní doplácel. V takových případech potom ovšem kupování dobytka k žiru se nevyplácí.

V pondělí v průvodu dobrého příznivce "Pokroku", p. Stanislava Neutofa ze So. Omahy, v tiskárně naší navštívil nás mladý p. Edv. J. Bureš, syn dávnolejtého čtenáře "Pokroku" a "Česko-Amer. Venkova", pana Franka Larese, známého rolníka od St. Paul, Nebr. — Jak jsme zvěděli, mladý pan Bureš přijel navštívit svého strýce a tetu, manžele Neutofovy a tu Edward na práci svého otce zavítal též do naší tiskárny, aby předplatil na oba oblíbené časopisy obnovit. Ze se Edovi u polostimého strýce a dobré tetinky líbí, nejlépe dokazuje, že jest zde již deset dní a posud domů nespěchá.

Josef Pivonka, známý mladý český krajan, koupil budovu Hotel Praha před krátkým časem, jež nadále povede. Vše uvnitř nyní úplně nově zardil a přičinil se, by hotel nabyl opět té nej-ohavnější pověsti. Nejlepší na hotelě a obsluha zorná jest zaručena a myzeme tedy odporučiti p. Pivonku i místnost jeho přízní všech krajanů, kteří do Omahy zavítají a jsme jisti, že zde budou krajanůsky a lépe než v dole-mém městě obslouzeni. Pan Pivonka jest jako odborník ve ve-deň podobné místnosti znám a jak krajanem a zvláste hostem nejlépe se zavděčí.

Ve středu, 19. ledna, záru na závodu našeho přišel si před-kládnouti mladý Majk Bratetio, nedávno 21 rok starý syn pana Majka Bratetie, známého rolníka od Bruno, Nebr., a dlouholetého čtenáře našich časopisů. Když mladý přítel vše důkladně si pro-álil, sdělil s námi, že různé ty stroje se mu líbí. Pak nám vy-právěl, že do Omahy přijel navštívit svého dobrého strýčka a tetu, manžele pana Antona Brády, z jižní 12. ul., v jejichž domácnosti jest od 11. ledna nářím hostem. Mimo to při své zde návštěvě za-šel si k dr. B. Dienstbierovi, zdej-ším zubolekáři, který mu osetil zuby. Mladého Bratetie na ce-stě z Bruno provázela sle. Anna, slavná deera manžela p. Jakuba Zeleného, která opět jela navští- vit strýce a tetu, manžele p. Josefa Zeleného v South Omaze. Mla-dý přítel se nám svěřil, že jry se má v Omaze dobře, ale městský život by se mu dleňho nezamlou- val, to přý na farmě je to zcela jinak.

Ve čtvrtek, 20. ledna, návště- von svoji nás poctil nas p. Stanislav Hoskovec, spolčen firmy Hoskovec a Blatný z Bruno, Nebr., kde vlastní jeden z nejv-ších skladů hospodářskými stroji v Nebraska. Pan St. Hoskovec podřel se zde na sjezdu sdružení malobehodníků hospodářskými stroji a až do pondělí byl hostem svých sester, v Omaze bydlících. Pan Hoskovec též se nám svěřil, že jejich obchod v Bruno demá- utěšeně vzrůstá a za minulý rok byl více než uspokojivý.

Správně. — Zpívá opravdu překrásně váš kaviárek... škoda jen, že nemá ocas... "A k čemu by ho potřeboval? Vždyť ocasem nezpívá!" — Dobre užité. — Její otec: "Nevím, jak můžeš tak často chodit s Jakubem Copem, neboť jest to pravý matro-tratník." — Deera: "Vím to, tatínku, avšak utrátil nejvíce se umou."

Nezadrženlivost moče u dítěte byla již často napravena včasným užíváním Severova Silite-lic ledvin a jater (Severa's Kidney and Liver Remedy) v průměrných dávkách. Jest to výtečný lék pro ledvinu a žlázku i u dospělých. Od-porně se více v zámetu ledvin a močevce, zastavují moče uch při obtížném močení, bolesti při moče- ní naběhlých nohách a bolestech v zádech, při puvod svůj vzaly z ochorých ledvin, při žloutence a ky-slosti v žadku. Cena 50c a \$1.00 ve všech lékárnách, avšak přímo od nás. — Neumíte-li doud, Severvy český kalendář na rok 1916 a lé-kárny, dostanete si jej ještě dnes, kdyby je již kátník uměl, pište si příslu na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Advertisement.

Lincoln Hospital advertisement with image of the building and text: "Kdykoliv jste ve městě, navštivte ADAMASLOUPA elegantní hostinec 324 - 13. a Harney ul., Omaha. Znamení pivo, výborné likéry, chutný luné a veselá společnost."

V. F. KUNCL advertisement: "Moderně zřízený a největší fyzický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník, 1115 O Street, LINCOLN, NEBR."

Sdružení českých lékařů v Omaze a So. Omaze advertisement listing various doctors and their addresses.

Dr. J. W. NOVAK advertisement: "český zubní lékař. 6 1/2 Markyče. Na nové domovy... obnáší 2300 do 25000. Právě obdrženo... AMERICAN SECURITY CO. OMAHA."